

Lena Bruzæus. Min fågel sjunger i skymningen. Atremi förlag.

”Jag har ett rum, en värld, med fönster åt tre håll. Tre världar att vårda”. Poeten och svenskläraren Lena Bruzæus, som sommarbor i Åsbo, skriver dikter som undersöker tre olika perspektiv av tillvaron; relationerna, naturen och andligheten. I relationerna finns kärlek, omsorg men också mänsklig ondsk: ”Drivor av döda. Hav av hat. Förtvivlan. Men hoppet får vi aldrig släppa”. Naturen är det som återge människan kraft och mod: ”När jag far hem nickar cikorian blått åt min trötthet och blåser bort den med sin vind”. Andligen är det kristna budskapet om försoning och överlåtelse: ”Att morgonljuset – uppståndelseljuset – sköljer bort det onda och ger oss hopp. Att du bär oss ber jag Dig, Gud”.

Lena Bruzæus skriver enkelt om det vardagliga. Inget blir för obetydligt för att nämnas i en dikt. Inte ens en kattunge som heter Bertil och dog efter sju dagar. Allt får sin plats i hennes poetiska betraktande av livet. Många kan säkert känna igen sig i författarens ögonblicksbilder och åtskilliga har nog formulerat sig på samma sätt. Det är kanske just detta igenkännande som ger dikterna en känsla av trygghet och livsglädje. Lena Bruzæus kommer att läsa sina dikter i Åsbo kyrka 19 juli, mitt i högsommaren, den tid av året som författaren tycks ha en särskild förkärlek till: ”Sommarens dofter är sju, himmelskt berusande”.

Jakob Carlander